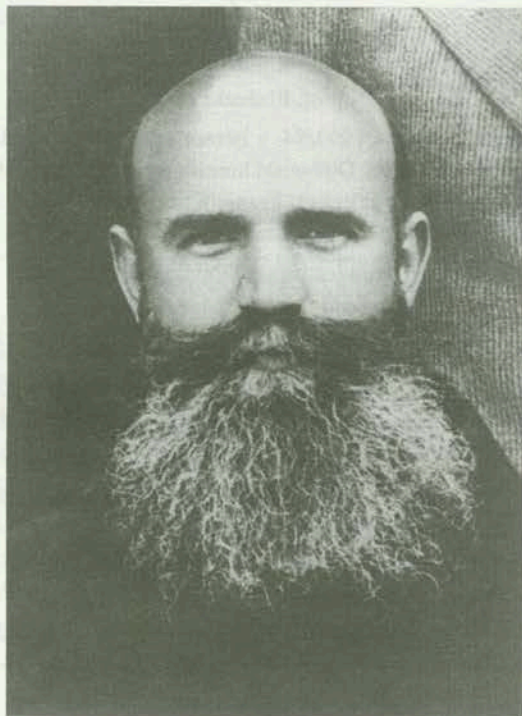

OBLJETNICE

Ljiljane bijeli

100. obljetnica rođenja o. Anzelma Canjuge

Pod ovim naslovom hrvatski su kapucini objelodanili god. 1994. pjesmaricu skladbi o. Anzelma Canjuge, člana svoje zajednice. Ovim izdanjem uključuju se u 100. obljetnicu njegova rođenja.

O. Anzelmo Canjuga

O. Anzelmo Canjuga rođen je 27. studenog 1894. u Budislavcu. Školu je pohađao u Vidovcu, Varaždinu (gdje je pristupio kapucinskoj zajednici) i Senju gdje je završio bogoslovne znanosti i 1917. zaređen je za svećenika.

Canjuga je u sebi nosio bogomdani talent za glazbu. Ne znamo od koga je dobio prve poduke o glazbi, ali se pozudano zna da je 1912. god., kada stupa u kapucinski samostan, ozbiljne poduke o glazbi dobio od o. Augustina Dujmušića (stanovito vrijeme bio je biskupijski svećenik), čovjeka široke naobrazbe i kulture. Zahvaljujući svojoj nadarenosti, velikoj volji i strpljenju za rad i vježbanje, o. Anzelmo ostavio je kapucinskom redu, hrvatskom narodu i hrvatskoj Crkvi veliko glazbeno bogatstvo.

Nakon što je došao u Zagreb upoznao ga je prof. Franjo Dugan st., poznati orguljaš i skladatelj i pomagao mu je da što bolje upozna glazbu. Upozorio ga je, da i uz učitelja bez vlastitoga truda nema uspjeha. O. Anzelmo je to i potvrdio. Uz svoje redovničke obveze postigao je zavidan uspjeh kao vrstan orguljaš, skladatelj, zborovođa, organizator i profesor radeći u srednjim školama u Varaždinu i Osijeku. Osim što je skladao lijepe sakralne skladbe, skladao je i svjetovnu glazbu, a puno je obrađivao i harmonizirao iz *Cithare octochorde* i *Pavlinске pjesmarice*. God. 1940. skladao je vrlo dobru skladbu za mješoviti zbor posvećenu domovini *Za Hrvatsku*. Izvodi se na vokalnom koncertu u Osijeku, a dirigira sam o. Anzelmo. Ne prihvaćajući suradnju s tadašnjom vlašću, god. 1947. bio je uhićen i osuđen na 16 godina zatvora. Kaznu je izdržavao u Staroj Gradiški gdje je umro 25. svibnja 1952.

Uz skladane mise na hrvatskom i latinskom jeziku značajna mu je *Misa u čast Bezgrešnog začeca Blažene Djevice Marije*. U toj misi izvanredno vodi dionice na svoj način polifonog sloga. U svim skladbama daje puno važnosti melodiji, a teški su mu zahtjevi tenorskoj dionici (vjerojatno je i sam bio tenor). Sve su dionice pomične, motorične su. U pjesmama koristi orgulje, pa tako piše uvode, međuigre, zaigre. U spomenutoj zbirci ima dosta harmoniziranih božićnih i uskrasnih napjeva iz *Cithare octochorde* kojima je obogatio i obnovio crkveno pjevanje. Ima skladbi koje se pojavljuju i tijekom godine. Našem puku dobro su poznate pjesme *Uzmite, jedite, Sveta hostijo, Divnoj dakle, Sakramentu veličajnom* itd. Tu su i skladbe čašćenja Predragocjene krvi, pjesme za svetačka slavlja, te pjesme posvećene Majci Božjoj. Cijela zbirka nosi ime po pjesmi koja je svima nama draga i rado pjevana – *Ljiljane bijeli*. Blagopokojni kardinal Alojzije Stepinac želio je da ta pjesma bude naša hrvatska marijanska himna. Na kraju ove zbirke nalaze se skladbe za orgulje, predigre, *Passacaglia* i *Fuga na temu B-A-C-H*.

Čestitamo hrvatskoj kapucinskoj provinciji i uredniku o. Anti Logaru i svima koji su pridonjeli tiskaju pjesmarice. Trebalo bi skupiti i sačuvati ostala djela o. Canjuge, budući da je pisao i u zatvoru. Nadamo se da će o. Zvonimir Pšag, i sam glazbenik i učenik o. Anzelma, pristupiti tome poslu.

Vinko GLASNOVIĆ